

ומהשעיה ההיא נגנז ונטמן, ולא יצא לעולם, פרט לשביל דק אחד, שנמשך חוט אחד ממנו, וממנו נזון העולם ועומד במקומו.

מן האות הזו נבנה הכל. מהאות הזו נזון הכל. פאות הזו שמר הקדוש ברוך הוא את ישראל ושבר את שונאיהם לפנייהם. זהו שכתוב (שמות טו) 'מינך ה' נאדרי בכח מינך ה' תרעץ אויב. בשעה שגרמו החטאים, מה פתויב? (איכה ב) השיב אחור ימינו. אז פאותו הזמן גלו ישראל מן הארץ, ושלטו בהם שונאיהם.

א' התישבה בזרוע, בסוד ותקף וכח, שהם שני צדדים אחרים שהחזיקו בו, והיא זרוע הימין. ב' נכללה בתוכה, וכונסת אותה פנגדה, פנקבה שנכנס לתוכה זכר. משום כך כל האותיות, אחת זכר ואחת נקבה.

א' התפשטה לאותיות אחרות, ונשלמו בשלמות, לטל שתי דרגות אחרות אלף, להיות השלמות שלו. וזה סוד והחונים עליו מטה פלוני. והחונים עליו - שתי דרגות באחת.

עד שעולות האותיות לששים רבוא, כחשבון שבטי ישראל, שהם שנים עשר, ועולים לששים רבוא. אף כך האותיות, כשהתמלאו עולים לששים. אלף בית גימל דלת הא וו זין חית טת יוד כך למד מם נון סמך עין פא צדי קוף ריש שין תו. אלו הם עלית האותיות לששים רבוא, כדי שתהיה שלמות בסוד האותיות בכל האיברים.

נשארו עדין שתיים עשרה אותיות, והן מם הסתומה, צדי ארפה, נון, פא, כך, והן האותיות

אתון אחרנין כפולים,

ומההיא שעתא, אתגניז ואיטמר, ולא נפיק לעלמא, בר בחד שביל דקיק, דאמשך חד חוטא מיניה, ומיניה אתזן עלמא, וקאים בקיומיה.

מהאי את אתבני פולא. מהאי את אתזן פולא. ובאת דא נטיר לון קודשא בריך הוא לישראל, ואתבר שנאיהון קמייהו. הדא הוא דכתיב, (שמות טו) 'מינך ה' נאדרי בכח מינך ה' תרעץ אויב. בשעתא דגרמו חובין, מה פתיב. (איכה ב) השיב אחור ימינו. פדין בההוא זמנא אתגלון ישראל מארעא, ושלטו בהון שונאיהון.

א' אתיישב בדרועא, ברזא ותוקפא וחילא, דאינון תרין סטרין אחרנין דאתתקפו ביה, ואיהו דרועא דימינא. ב' אתכליל בגויה, וכניש ליה לקבליה, פנוקבא דעייל בגויה דכנרא. בגין כך אתוון פולהו, חד דכר, וחד נוקבא.

א' אתפשט לאתוון אחרנין, ואשתלימו בשלימו, לנטלא תרין דרגין אחרנין אלף, למהוי שלימו דיליה. ורזא דא (במדבר ב) והחונים עליו מטה פלוני. והחונים עליו, תרי דרגין בחד.

עד דסלקין אתוון, לשתיין רבוא, כחושבון שבטייהון דישראל, דאינון תריסר, וסלקין לשתיין רבוא. אוף הכי אתוון, פד אתמלו סלקין לשתיין. (דף צא ע"ב) אלף בית גימל דלת הא וו זין חית טת יוד כך למד מם נון סמך עין פא צדי קוף ריש שין תו. אלין אינון סליקו דאתוון, לשיתין רבוא. בגין למהוי שלימו ברזא דאתוון, בשייפי פולהו.

אשתארו תו תריסר אתוון, ואינון מם סתימא, צדי אריכא, נון, פא, כך, ואינון